

ת"פ 17780/08/17 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד יניב אברג'יל

בית משפט השלום בבאר שבע

כ"ד תמוז תשפ"א

04 יולי 2021

ת"פ 17780-08-17 מדינת ישראל נ' אברג'יל (עציר) ת"פ 54492-12-17 מדינת ישראל נ' אברג'יל (עציר)
תיק חיצוני: 15/310414

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה

מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ עו"ד אנה שנייד

נגד
הנאשם

יניב אברג'יל (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד בני גריקו

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות הדין

הנאשם שלפני נותן את הדין בגין העבירות כדלקמן:

- קבלת דבר במרמה, בניגוד לסעיף 415 רישא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "החוק");
- ניסיון לקבלת דבר במרמה, בניגוד לסעיף 415 רישא לחוק בצירוף סעיף 25 לחוק;
- זיוף בכוונה לקבל דבר, בניגוד לסעיף 418 אמצע לאותו חוק (שתי עבירות);
- שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל דבר במרמה, בניגוד לסעיף 420 בצירוף סעיף 418 אמצע לחוק (שתי עבירות).

נגד הנאשם הוגשו שני כתבי אישום, המייחסים לו עבירות מרמה.

כתב אישום בתיק ת"פ 17780-08-18

בין הנאשם למר יובל כהן (להלן: "המתלון 1") קיימת היכרות מוקדמת ושניהם מתגוררים בעיר נתיבות.

כפי העולה מכתב האישום, במועדים שונים במהלך יולי 2015, זייף הנאשם 3 שיקים ועשה בהם שימוש בידעו שהם מזויפים, במטרה לקבל במרמה סך של 21,160 ₪ מהמתלון 1.

כתב אישום בתיק ת"פ 54492-12-17

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קיבל הנאשם לידי פנקס שיקים השייך למר חמזי אשוי (להלן: "המתלון 2"), וזאת ללא ידיעתו.

לנאשם היה חוב כספי ליעקב אסולין, עמו היתה לו היכרות קודמת.

הנאשם נטל 6 שיקים מתוך פנקס השיקים השייך למתלון 2, ללא ידיעתו, זייף אותם, ומסר אותם ליעקב אסולין, במטרה לכסות את חובו תוך הצגת מצג שווא כי שיקים אלו נמסרו לו כדין כשכר עבודה.

סך השיקים שזויפו עמד על 55,000 ₪.

השיקים המזויפים לא כובדו על ידי הבנק, על כן, ניסיונותיו של הנאשם לקבל במרמה כספים - לא צלחו.

במסגרת דיונים מקדמיים שנערכו בין הצדדים, עתרו במשותף להפנות הנאשם לראיון התאמה לבית משפט קהילתי, בשני התיקים.

לאחר ששירות המבחן חווה דעתו, שהנאשם מתאים לכך, שולב בבית המשפט הקהילתי, שם הורשע על פי הודאתו בשני כתבי האישום שהוגשו נגדו.

אלא, שבחלוף פרק זמן מסוים, עדכנה קצינת המבחן את בית המשפט, כי הנאשם אינו משתף פעולה ואינו מגיע לפגישות שנקבעו עמו.

בית המשפט הקהילתי העניק לנאשם מספר הזדמנויות נוספות לשוב ולשתף פעולה, אך הנאשם נמנע מלעשות כן.

לנוכח האמור, נסתיים ההליך בבית המשפט הקהילתי והתיק הוחזר לבית משפט זה, לדיון בשאלת העונש.

הנאשם הופנה להערכת שירות המבחן למבוגרים לענין העונש, אך ציין, כי עבר להתגורר בירושלים, וביקש להיפגש עם שירות המבחן שם.

לאור האמור, נדחה הדיון פעם נוספת אך גם מול שירות המבחן בירושלים, נמנע הנאשם מלהתייצב ואף לא השיב לפניות טלפוניות.

לדיון שנקבע ליום 10.09.21, נמנע הנאשם מלהתייצב, והסניגור הודיע, כי ניתק עמו קשר.

נגד הנאשם הוצא צו הבאה, ולאחר מכן, הגישה ההגנה בקשה לבטלו.

בדיון נוסף שנערך ביום 03.10.19, ביקשה ההגנה לדחות את הדיון לצורך הפניה נוספת של הנאשם לשירות המבחן למבוגרים לקבלת תסקיר.

לפנים משורת הדין, ניתנה לנאשם הזדמנות נוספת לפנות לשירות המבחן. אך גם הפעם - נמנע מלהתייצב.

גם לדיון שלאחר מכן, שנקבע לשמיעת פרשת העונש, לא התייצב הנאשם.

מאז, נעשו מספר נסיונות להביא הנאשם בצו, כשהנאשם מבטיח להתייצב אך נמנע מלעשות כן, עד אשר, ביום 22.11.20, הוצא צו הבאה נוסף, ללא שחרור.

משטרת מודיעין ביצעה את הצו ההבאה, הנאשם הובא בפני בית משפט השלום בירושלים, אשר שחרר הנאשם תחת הפקדה בסך 2,500 ₪ והודע לו מועד הדיון בפני מותב זה.

חרף האמור, לא התייצב הנאשם לדיון שנקבע ליום 09.02.21, והתביעה ביקשה להכריז עליו עבריין נמלט.

נגד הנאשם הוצא צו הבאה נוסף, ללא שחרור, הנאשם נעצר והובא בפני מותב זה.

בד בבד, ביום 11.04.21, הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגד הנאשם ומימוש ההפקדה הכספית בתיק.

בית המשפט הורה על מעצרו של הנאשם ומאז - שוהה במעצר.

ביום 05.05.21 נשמעה פרשת העונש, ומכאן - גזר דין זה.

ראיות לעונש

התביעה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

- גיליון הרשעות פלילי (ת/2) - לחובת הנאשם הרשעה מיום 29.06.20 בעבירה של קבלת דבר במרמה, בגינה נגזרו עליו חודשיים מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 3,000 ₪. בנוסף, חובת לנאשם הרשעה נוספת מיום 01.06.20, בעבירות של הפרת צו שנועד להגן על אדם ואיומים, בגינה נגזרו על הנאשם חודשיים מאסר בפועל, הפעלת שני מאסרים מותנים, ומאסר מותנה. עוד, לחובת הנאשם הרשעות בעבירות של איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו;
- כתב התחייבות עצמית של הנאשם מיום 31.01.18 (ת/3);
- הצהרת נפגע העבירה, המתלונן 1, ע.ת. 1 בתיק 17780-08-17 (ת/4) - המתלונן שיתף כיצד הנאשם ניצל את אמונו וטוב ליבו וגזל ממנו במרמה כספים בסך של כ-22,000 ₪. בנוסף, לדבריו, הנאשם יצא לחופשה, פגש אותו ברחוב, התנצל בפניו, אך ניסה שוב להוציא ממנו כספים במרמה, באותה הדרך בה פעל בכתב האישום בתיק זה. המתלונן עמד על כך, שהנאשם ממשיך בדרך המרמה ואין בכוונתו להשתנות.

ההגנה הגישה, לענין העונש, ראיות כדלקמן:

- אמרת הנאשם מיום 15.11.15 שעה 10:33 (נ/1);
- אמרת הנאשם מיום 15.11.15 שעה 12:10 (נ/2);
- אמרת הנאשם מיום 09.10.16 שעה 10:31 (נ/3).

הערכת שירות המבחן למבוגרים

בענינו של הנאשם הוגש תסקיר סיכום ביום 24.10.19.

שירות המבחן למבוגרים ציין, כי הנאשם שולב בבית משפט קהילתי ביום 31.07.18, אך חרף נסיונות שירות המבחן לטפל בנאשם במסגרת בית המשפט הקהילתי, לא הואיל הנאשם לשתף פעולה והפסיק את הקשר עם שירות המבחן למבוגרים.

גם לאחר שסיים את ההליך בבית המשפט הקהילתי, עקב אי שיתוף פעולה מצדו, לא שיתף פעולה עם שירות המבחן בקשר לתסקיר לענין העונש, ולא התייצב לפגישות שנקבעו עמו.

שירות המבחן למבוגרים ציין, כי נגד הנאשם מתנהל הליך פלילי נוסף.

לאור התנהלות הנאשם, התרשם שירות המבחן למבוגרים, כי לנאשם אין מוטיבציה לשיתוף פעולה עמם ונמנע מכל המלצה בענינו.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טיעוניה בכתב (5/ת) והשלימה אותן על פה.

התביעה טענה, כי מעשיו של הנאשם פגעו ברכושו של המתלונן 1, ופגעו בערכים המוגנים של חופש הקניין, האפשרות לקיים מסחר תקין, אמון במשק בכלל בתחום הסחר בפרט, פגיעה בכלכלת המדינה מפני הצפת השוק בשטרות ושיקים מזויפים ופגיעה באמון הציבור.

התביעה הדגישה התכנון המקדים שנלווה לעבירות, בפרט כלפי המתלונן 1, כאשר הנאשם טווה מסכת שקרים, הציג מצג שווא, לעתים עם אדם אחר, והכל תוך זמן שהוא רוכש את אמונו של המתלונן 1 ותוף זיוף שיקים ושימוש בהם.

התביעה עמדה על החזרתיות במעשי הנאשם, הפעולות המקדימות שביצע והסתייעותו לעתים באדם אחר בכדי לחזק את מצג השווא שהציג.

הנאשם עבר העבירות מתוך בצע כסף, תוך שמנצל את האמון שניתן בו, באופן מתמשך.

התביעה עמדה על הנזק שנגרם ממעשי הנאשם ופוטנציאל הנזק הצפוי מהם.

התביעה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, ולכך שלחובתו הרשעות נוספות, מאוחרות להליך דנן.

התביעה הפנתה לתסקיר שירות המבחן למבוגרים, בנוגע לאי-שיתוף הפעולה מצדו.

התביעה ביקשה שלא לייחס משקל לחלוף הזמן, שכן, נבע מהתנהלות הנאשם, כפי שפורטה לעיל.

הנאשם נעדר אמפתיה לקרבנות העבירה, המתלוננים, אינו נוטל אחריות מלאה על מעשיו, אינו מנסה לתקן את מעשיו, אין בענינו כל אפיק שיקומי.

התביעה עתרה להשית על הנאשם עיצומים כספיים שיגלמו את השבת הגזל, לצד מאסר בפועל.

התביעה עתרה, ביחס לאישום בתיק העיקרי, למתחם ענישה הנע בין שנת מאסר בפועל ועד 3 שנות מאסר בפועל.

התביעה עתרה, ביחס לאישום בתיק הצירוף, למתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר, אשר יכול שירוצו בעבודות שירות, ועד 12 חודשי מאסר בפועל.

התביעה ביקשה למקם עונשו של הנאשם ברף העליון של כל אחד מהמתחמים, ולהטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס, ופיצוי למתלוננים.

ההגנה טענה, כי בעת קביעת מתחם ענישה, יש לקחת בחשבון את היקף המרמה והתחכום שנלווה לה.

ההגנה טענה, כי הסכום שגזל הנאשם, כ-21,160 ₪, והסכום אותו ניסה לגזול - כ-55,000 ₪, אינם גבוהים.

ההגנה טענה, כי במקרה דנן לא היו יחסי אמון מיוחדים ואף לא היה שימוש בעזרים טכניים או בשיטות מיוחדות.

לפיכך, לשיטתה, אין המדובר בעבירות ברף חומרה גבוה.

ההגנה עתרה למתחם ענישה בתיק הראשון שבכותרת, הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

ההגנה עצרה למתחם ענישה בתיק המצורף, הנע בין מספר חודשי מאסר על תנאי ועד 9 חודשי מאסר על תנאי.

ההגנה הצרה על התנהלותו של הנאשם במהלך ניהול ההליכים המשפטיים נגדו, אך ביקשה לייחס משקל לכך שהנאשם הודה במיוחס לו עוד בשלב החקירה המשטרית, הודה בכתבי האישום ללא הסדר טיעון, נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי.

ההגנה ביקשה לייחס משקל נמוך להרשעותיו של הנאשם, שכן, עבירות אלו נעברו לאחר העבירות דנן.

ההגנה טענה, כי בחלוף הזמן, הנאשם לא הסתבך בשנית אלא נתן את הדין על עבירות קודמות.

ההגנה הפנתה לתסקיר העומק שהוגש בבית המשפט הקהילתי וביקשה ליתן לו משקל, חרף התסקירים המאוחרים יותר מטעם שירות המבחן.

ההגנה ביקשה לגזור על הנאשם עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, ועיצומים כספיים ברף הנמוך.

ההגנה ביקשה להימנע מלחלט את ההתחייבות העצמית של הנאשם (ת/3).

בדברו האחרון של הנאשם הביע חרטה על מעשיו. לדבריו, באותה העת היה מכור לאלכוהול ולהימורים, אך כיום הוא אדם חדש, הקים משפחה. הנאשם ביקש להמיר עונשו לעבודות שירות.

דין והכרעה

העבירות שעבר הנאשם אינן קלות.

ראש וראשית, היה בהן כדי לפגוע במתלוננים - נפגעי העבירה, אזרחים תמימים, אשר כספם נגזל מהם, או עמד להיגזל מהם, בעקבות מעשי רמיה של הנאשם.

הנאשם נטל כספים, במרמה, בסכומים לא מבוטלים, וניסה ליטול כספים בסכומים גבוהים עוד יותר.

לא קשה לתאר מפח הנפש שנגרם למתלוננים, ובפרט, המתלונן ממנו נגזלו כספים - אשר לא זכה להשבתם אליו.

המדובר בסדרת עבירות, שנעברו במשך תקופה לא קצרה. אין המדובר במעידה חד פעמית.

הנאשם פעל בתחכום, לאחר תכנון מראש לכל הפחות, כשבעבירות נושא כתב האישום הראשון שבכותרת, הסתייע באחר, אשר התחזה, לבקשתו, לבעל השיקים.

לענין הצורך להחמיר הענישה הנהוגה בסוג זה של עבירות המכונה "צווארון לבן", שיש בהן פגיעה בקניינו ובכספיו של נפגע העבירה, ראה ע"פ 9788/03 מדינת ישראל נ' גולן ואח', פ"ד נח(3) 245:

בית משפט זה עמד לא אחת על הפער הקיים בין ההכרה הברורה כי מעשים של פגיעה בגוף וברכוש הינם עבירות שמתחייבת בגינם ענישה חמורה כדי להרתיע מפני סיכון שלום הציבור ובטחונו, לבין מידת הסלחנות הננקטת לא אחת ביחס לעבירות כלכליות של צווארון לבן, שנזקן לפרט ולציבור הרחב הנו רב ביותר.

לעתים דווקא מעשי עבירה כאלה זוכים בבתי המשפט ליחס מקל ופשרני אף שנזקם לכלל, למשק ולכלכלה, ולא ימון שהציבור רוכש למערכות המשק והשלטון הוא רב ביותר. נוצר לפרקים יחס בלתי הולם בין הענישה המוטלת על עבריין הנאשם בפריצה וגניבת רחוב, לבין ענישה הנגזרת על נאשם רב מעללים, הגוזל מיליונים מכספי ציבור תוך הפרה עמוקה של חובות נאמנות ומוסר בסיסיים. על פער עמוק זה הנבקע לעתים בתפיסה העונשית הנוהגת במקומנו, יש לגשר בדרך של שמירת יחסיות הולמת בהיקפי הענישה, תוך יחוס משקל מתאים לחומרתם האמיתית של המעשים, להשלכתם השלילית ארוכת הטווח על מערכות הכלכלה והחברה, ולהיקף הנזק שהם מביאים על הציבור.

במקרים שכללו הסתבכות בעבירות מרמה ועבירות נלוות, נגזרו, הלכה למעשה, עונשים חמורים, הכוללים הן מאסר לתקופות לא מבוטלות והן עיצומים כלכליים. ראו, לענין זה:

- ע.פ. 7160/10 **סמילא נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (2012), אושר גזר דין שניתן בגין עבירות של זיוף ומרמה, לצורך העברת מניות בתאגיד שלא כדין, תוך זיוף חתימות של עו"ד, במסגרתו נדון הנאשם, לעונש מאסר בפועל בן חמש שנים, עיצומים כספיים בסך כולל של 170,000 ₪;
- ת.פ. 41401-06-12 **מדינת ישראל נ' ספדי** [פורסם במאגרים] (2013), הנאשם, סוכן ביטוח, נדון בגין עבירות של קבלת דבר במרמה, זיוף, שימוש במסמך מזויף, ועוד, על כך שזייף חותמות בנק על מסמכים לצורך רישוי רכב ומסמכי ביטוח, נשפט למאסר בפועל בן 30 חדשים;
- ת.פ. 7933/08 **מדינת ישראל נ' רפאלי** [פורסם במאגרים] (2012), הנאשם נדון בגין עבירות מרמה וזיוף, על כך שהשתמש בייפוי כח מזויף לצורך העברת זכויות במקרקעין, לעונש של מאסר בפועל בן 15 חודשים;
- ת.פ. (כפ"ס) 2951/03 **מדינת ישראל נ' ברנס** [פורסם במאגרים] (2013), נאשם נדון בגין 11 מקרים של קבלת דבר במרמה, 9 עבירות זיוף ועוד, לעונש מאסר בפועל בן 4 שנים ועונשים נוספים;
- בפסק הדין עפ"ג (מחוזי באר שבע) 36792-12-11 **מלול נ' מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] אושר עונש בן 4 שנות מאסר על נאשם שעבר עבירות מרמה בכרטיס אשראי;
- בגזר הדין ת.פ. (תל-אביב) 13932-08-09 **מדינת ישראל נ' אבירם** [פורסם במאגרים] נדון נאשם אשר מסר שטר מזויף ללשכת ההוצאה לפועל למימוש וכן תצהיר כוזב לעונש מאסר בפועל בן 20 חדשים ועיצומים כספיים בסך כולל בן 285,000 ₪;
- בגזר הדין ת.פ. (נצרת) 5849-11-12 **מדינת ישראל נ' נוהי** [פורסם במאגרים] נדון נאשם אשר הורשע בעבירות של זיוף, מרמה, התחזות לאחר ועוד, בגין כך שזייף מסמך במטרה להתחמק מההתייצבות לריצוי מאסר בפועל שהוטל עליו, לעונש מאסר בפועל בן 12 חדשים;

· בגזר הדין ת.פ. (באר-שבע) 56590-12-11 **מדינת ישראל נ' שילון** [פורסם במאגרים] נדון נאשם, שמשך כ - 88,000 ₪ מחשבונו של נפגע עבירה, שהיה לקוח שלו, תוך שמתחזה בכזב בשמו, לעונש מאסר בפועל בן שלוש שנים (כשמתוכו - שנה בגין הפעלת מאסרים מותנים). ערעור הנאשם על גזר הדין - נדחה (ראו עפ"ג 20668-06-15), כשבית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, שקל לחומרה את סדרתיות העבירות ואת תחכומן;

· בגזר הדין ת.פ. (באר שבע) 44662-03-17 **מדינת ישראל נ' מזוז** [פורסם במאגרים] - נדון נאשם, בגין שימוש במסמך מזויף בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות; קבלת דבר מה בנסיבות מחמירות, וניסיון לקבלת דבר מה בנסיבות מחמירות, לעונש מאסר בן 16 חודשים, מאסר מותנה, קנס בסך 10,000 ₪, ופיצוי לנפגעי העבירה בסך 75,000 ₪ (ערעורו נדחה במסגרת עפ"ג 51840-03-20 לאחר שביקש לחזור בו מערעורו).

בית המשפט עיין בפסיקה שהוגשה מטעם הצדדים, אך חשוב לציין, כי במקרה דנן, מעבר לסכומי הגזלה, יש ליתן את הדעת לתחכום שהיה במעשי הנאשם, הקפדנות והתכנון שקדם להן, לצד נסיבות נוספות.

מעשיו של הנאשם, ופגיעתו הרבה בערכים המוגנים, מחייבים ענישה משמעותית.

בהקשר זה יש להדגיש, סקירת הענישה הנוהגת ומתחם העונש ההולם - אינם זהים. בבואו של בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, עליו לשקול, בין היתר, את מדיניות הענישה הנוהגת, אך שיקול זה - כמובן אינו היחיד. בהתאם לסעיף 40ט' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, בבואו של בית המשפט לקבוע מתחם ענישה, רשאי לקחת בחשבון מכלול שיקולים, בין היתר, נסיבות ביצוע העבירה; משך ההתנהגות העבריינית; מידת הפגיעה בערכים המוגנים; וכן, שיקולים נוספים.

בית המשפט מוצא, במקרה דנן, לקבוע מתחם ענישה כולל, בגין כלל העבירות נושא שני כתבי האישום, כך שינוע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר בפועל.

קביעת הענישה הספציפית

בנוגע לנאשם דנן, יש לשקול, לחומרה, עברו הפלילי, הכולל הרשעות בעבירות שונות, שעיקרן איומים, ואף עבירת מרמה, אותה עבירה בה הורשע בתיק דנן.

הנאשם נתפס לפחות ב-3 תיקים שונים, בעבירות מרמה שונות, ומעשיו - ביחד עם עברו הפלילי - מעידים על מי

הגם שחלק מההרשעות הן בגין עבירות, שנעברו לאחר העבירות נושא כתבי האישום כאן, הרי יש בהן כדי להצביע על כך, שהנאשם לא זנח דרכו העבריינית ולמעשה - ביחד עם ההרשעות נושא התיקים דנן - עולה, כי מדובר במי שבחר בעבריינות בכלל, ובעבריינות בתחום המרמה בפרט - כדרך חיים.

עד כה, לא פעל הנאשם כדי לתקן העוול שעשה ולהחזיר הכספים שנטל במרמה.

הנאשם נותן את הדין בחלוף כ-6 שנים מהעבירות בכתב האישום העיקרי ובחלוף כ-5 שנים מהעבירות שבכתב האישום המצורף.

ברגיל - היה בחלוף פרק זמן כה משמעותי כדי להוות שיקול משמעותי בנוגע לעונש שיוטל.

אלא, במקרה דנן - לחלוף הזמן משקל קטן יחסית.

זאת, מאחר שהימשכותו החריגה של ההליך מקורה באי-שיתוף פעולה מתמשך של הנאשם עם גורמי ההערכה והטיפול השונים, הן בבית המשפט הקהילתי והן במסגרת ההליך העיקרי, ביחד עם אי-התייבבותו פעם אחר פעם, גם לאחר שצווי הבאה בוטלו לבקשתו וניתנו לו הזדמנויות אין-ספור. התנהגות הנאשם, שלא זו בלבד שלא התייבב ולא שיתף פעולה, אלא המשיך להסתבך בעבירות - אינה מותירה פתח למסקנה אחרת, זולת, כי מלהתחילה פעל במטרה להוליד בכחש את גורמי הטיפול השונים, את התביעה, את בית המשפט ויתכן אף את סניגורו, כשלמעשה, מעולם לא היה בדעתו לשתף פעולה בהליכי טיפול או שיקום, אלא לדחות הקץ - הא ותו לאו.

לענין זה יפים דברי בית המשפט המחוזי בעפ"ג 56305-02-20 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל:

אף הטענה לעניין חלוף הזמן מאז בוצעה העבירה לא מצדיקה את קבלת טענות

המערער, זאת נוכח העובדה שההליך שהתנהל לפני הערכאה הדיונית התעכב לא

מעט בשל התנהלות ההגנה.

יתר על כן: חלוף הזמן עשוי להוות נסיבה לקולה, שעה שהנאשם זנח את דרך החיים העבריינית ופעל לשקם את חייו. במצב בו הנאשם ממשיך בהתנהגותו העבריינית, מוגבל עוד יותר משקלה של הטענה בדבר חלוף הזמן.

במקרה דנן, הסתבך הנאשם במספר אירועים שונים, בגינם הורשע אף לאחר שהחלו נגדו ההליכים בתיקים דנן. יתרה מכך, נגד הנאשם נוהל הליך נוסף בבית משפט זה, בפני חברי, כב' השופט י' עטר, כעולה מהודעת שירות המבחן למבוגרים. לענין זה לא ניתן משקל בגזר הדין, שכן המדובר בתיקים שהנאשם טרם הורשע בגינם; ברם יש בכך כדי

להצביע על האופן בו תפש הנאשם את ההליך הטיפולי.

צא ולמד, כי הנאשם, בניגוד להצהרותיו, לא פעל לשיקום חייו, אלא העמיק מעורבותו העברנית.

לזכות הנאשם, יקח בית המשפט בחשבון את הודאתו באשמה, אף ללא הסדר טיעון.

כן, יקח בית המשפט לזכות הנאשם את צירוף התיקים, שמעיד על רצון לסיים ולו חלק מההליכים התלויים ועומדים נגדו.

בנסיבות האמורות, מוצא בית המשפט למקם עונשו של הנאשם במרכז המתחם.

בנוסף, מוצא בית המשפט להטיל על הנאשם מאסר מותנה מרתיע ועיצומים כספיים.

לאור התנהלות הנאשם לאורך ההליך, מוצא בית המשפט לחלט ההפקדה בסך 2,500 ₪, לטובת אוצר המדינה.

בהתאם להוראות הדין, מורה בית המשפט על מימוש ההתחייבות להימנע מעבירה - ת/3.

עיצומים כספיים - קנס ופיצוי לנפגע העבירה

בית המשפט מוצא לקבל עתירת התביעה להטלת עיצומים כספיים מרתיעים על הנאשם, בדמות קנס וכן פיצוי לנפגעי העבירה. מעשיו של הנאשם מחייבים גם פיצוי הולם, שיהיה בו משום הכרה בנזקים שגרם הן לנפגעי העבירה והן למערכת אכיפת החוק.

אשר לעיצום כספי מסוג קנס - במקרה דנן, המדובר בנאשם אשר נמנע, פעם אחר פעם, מלהתייבב לדיונים בענינו, והוצאו נגדו צווי הבאה רבים.

ההכבדה על פעילות מערכת אכיפת החוק, שקשה למצוא לה הצדקה כלשהי, מצדיקה השתת עונש כספי מסוג קנס, לטובת אוצר המדינה.

אמנם, בכל הנוגע לעיצום כספי מסוג קנס, על בית המשפט להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם (ראו סעיף 40ח' לחוק העונשין, תשל"ז 1977). אך המדובר בטענה, שעל ההגנה לבסס אותה בראיות. במקרה דנן, לא הוצגו ראיות כאלה.

על כן, מוצא בית המשפט להשית קנס הולם על הנאשם.

בנוסף, מוצא בית המשפט להטיל על הנאשם פיצוי לטובת המתלוננים, נפגעי העבירה.

להבדיל מהקנס, בנוגע לפיצוי לנפגע העבירה נפסק, כי יכולתו הכלכלית של העברין אינה בעלת משקל כלשהו בעת שומתו והטלתו.

פיצוי נפגע העבירה מהווה סעד בעל אופי אזרחי במסגרת ההליך הפלילי. ראו רע"פ 2976/01 אסף נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(3) 418, שם הגדירו כב' השופט מ' חשין, בלשונו הציונית, כ"ברבורון בין ברווזונים" (ההדגשה אינה במקור).

בהיותו סעד בעל מאפיינים אזרחיים, נפסק, כי יכולתו הכלכלית של העברין אינה נתון בו על בית המשפט להתחשב בעת שומת הפיצוי. זאת, כשם שבהליך אזרחי, לא היה בית המשפט מתחשב בכך, לו היה העברין נתבע על ידי נפגע העבירה. ראו ע.פ. 5761/05 **מג'דלאוי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים).

סיכום

לאחר שבית המשפט עיין בטיעוני התביעה בכתב; שמע את טענות הצדדים על פה; עיין בחוות-הדעת; עיין במוצגים שהוגשו מטעם הצדדים; שמע דברו האחרון של הנאשם - דן את הנאשם לעונשים כדלקמן:

- א. 27 חודשים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיקים שבכותרת בלבד;
- ב. 12 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א, סימנין ו' - ז';
- ג. 6 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, והתנאי - שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין תשל"ז - 1977, פרק י"א, סימן ו' - ז';
- ד. קנס בסך 25,000 ₪ או 150 ימי מאסר תמורתו;
- ה. פיצוי למתלונן 1, ממנו נטל כספים במרמה, בסך של 25,000 ₪;
- ו. פיצוי למתלונן 2, ממנו ניסה ליטול כספים במרמה, בסך של 10,000 ₪;
- ז. חילוט ערבון במזומן בסך 2,500 ₪ וחילוט התחייבות עצמית ת/3 בסך 5,000 ₪, לטובת אוצר המדינה;
- ח. על התביעה להעביר, בתוך 14 יום מהיום, פרטי נפגעי העבירה ואופן חלוקת הפיצוי ביניהם, למזכירות בית המשפט;

ט. הקנס, הפיצוי וההתחייבות העצמית ישולמו, כל אחד, ב- 25 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 15.08.21 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא יועבר אחד התשלומים במועדו - תעמוד היתרה לפירעון מיד;

הודעה זכות ערעור.

ניתנה היום, כ"ד תמוז תשפ"א, 04 יולי 2021, במעמד הצדדים.